

rammes et nyt Møde af Landvæsenkommissionen, til hvilket paany indvarsles dels Eier og Bruger af det paagjældende Vandværk eller Anlæg, dels Eierne af de Eiendomme, der i Henhold til Kommissionens i Dverensstemmelse med forrige Paragraf affagte Kjendelse ville kunne komme til at hidrage til Foranstaltningens Gjennemførelse, dels endelig enhver Anden, hvis Interesser kunne antages at ville blive berørte ved Foranstaltningen.

Saafernt Eierne af de to Trediedele af det hidragspligtige Areal paa dette Møde udtale sig for Sagens Fremme, har Kommissionen først ved sin Mægling at søge tilveiebragt Dverenskomst mellem den tilsynshavende kommunale Bestyrelse og Eieren (om fornødent tillige Brugeren) af Vandværket eller Anlægget om Størrelsen og Betalingsmaaden af den Godtgørelse, der vil være at udrede i Anledning af den tilsigtede Forandring eller Nedlæggelse, saafremt denne maatte blive gennemført, saavel som om af hvem og inden hvilken Frist de fornødne Arbejder skulle udføres.

Opnaas en saadan Dverenskomst, har Landvæsenkommissionen, efter at den kommunale Bestyrelse til Protokollen har afgivet Erklæring om de Vilkaar, der af samme ville blive fastsatte for Indbetalingen af Lodseierernes Bidrag til Foranstaltningens Gjennemførelse (jfr. § 33), at opfordre de mødende Lodseiere til at udtale sig om, hvorvidt de herefter ønske Sagen fremmet paa Grundlag af den trufne Dverenskomst. Kan derimod ingen Dverenskomst opnaas med Vandværkets eller Anlæggets Eier (og Bruger), opfordres Lodseierne, efter at lignende Erklæring som ovenfor er afgiven af den kommunale Bestyrelse, til at udtale sig om, hvorvidt de ønske Sagen fremmet ved Expropriation af Vandværket eller Anlægget.

Hvis den kommunale Bestyrelse, efter saaledes at være bleven bekendt med Lodseiernes Duffer, fremdeles finder, at Foranstaltningen bør gennemføres, optager Landvæsenkommissionen paany til Kjendelse Spørgsmaalet, om Sagen under de foreliggende Omstændigheder bør nyde Fremme. Kommissionen har ved denne Afgjørelse i Tighed med, hvad i § 9 er bestemt, navnlig at afveie de Fordele, der ville opnaas ved Foranstaltningens Gjennemførelse, mod de dermed forbundne Dffre, i hvilken sidste Henseende der, saafremt ingen Dverenskomst er truffen med Vandværkets eller Anlæggets Eier (og Bruger), bliver at tage Hensyn til Størrelsen af den Godtgørelse, som kan antages ved en Expropriation at ville blive tilkjendt den Paagjældende.

§ 30.

Erklærer Landvæsenkommissionen sig fremdeles for Sagens Fremme, har Kommissionen, i det Tilfælde at Dverenskomst er truffen om den Godtgørelse, der skal udredes til Eieren (og Brugeren) af Vandværket eller Anlægget, ved sin Kjendelse endelig at afgjøre, paa hvilke Eiendomme indenfor den i Henhold til § 28, 3die Stykke, tidligere fastsatte Grændse og i hvilket Forhold Udredelsen af denne Godtgørelse samt af de øvrige med Foranstaltningens Gjennemførelse forbundne Omkostninger skal fordeles, Alt i Dverensstemmelse med Reglerne i foranstaaende § 11 jfr. § 10, 1ste Stykke, og § 20.

I det Tilfælde derimod, at fornævnte Dverenskomst ikke er opnaaet, bliver Spørgsmaalet, om det paagjældende Vandværk eller Anlæg bør søges nedlagt eller forandret ved Expropriation, af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse at forelægge for Indenrigsministeren. Eieren af Vandværket eller Anlægget kan i ethvert Fald gjøre Fordring paa, at Expropriationen skal gaa ud paa en fuldstændig Nedlæggelse og ikke blot paa en Forandring af dette, samt paa hele Eiendommens Expropriation, saafremt det paagjældende Vandværk eller Anlæg skjøntes at være det Principale ved samme. Først naar herefter Ministeren har bifaldet, at Expropriation finder Sted, bliver den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Fordeling at foretage af Landvæsenkommissionen, som i Forbindelse hermed tillige har at bestemme, af hvem de til Foranstaltningens Gjennemførelse nødvendige Arbejder skulle foretages, samt inden hvilket Tidspunkt de skulle være udførte.